

helikopter

EFTERÅR 2014 · MUSEUM OVARTACI · ÅRHUS UNIVERSITETSHOSPITAL, RISSKOV

Udgivet af:

MUSEUM OVARTACI

ÅRHUS
UNIVERSITETSHOSPITAL
RISSKOV
Skovagervej 2
8240 Risskov
Telefon 7847 0400

© 2014 Museum Overtaci
og forfatterne

museum@ovartaci.dk
www.ovartaci.dk

Redaktion
Mia Lejsted og
Eddie Danielsen

Lay-out, sats og repro
Lars Max

Fotos
Museets arkiv
Helle Lorenzen

Eget tryk

Medlemsblad for
Museets Venner

Løssalgspris kr. 20,-

Forside
maleri af Jens Jørgen Boje

**PROTEKTOR FOR MUSEET
PER KIRKEBY**

regionmidtjylland **midt**

Leder, efterår 2014

Det er efterårsferie for mange i skrivende stund. På Museet er der ikke mange rundvisninger i lige præcis denne uge, men til gengæld kan vi glæde os over langt flere besøgende i form af familier med børn, unge og bedsteforældre. Regnvejrs er museumsvejrl!

I efterårsmånederne er der typisk fuld gang i rundvisningerne, i år er absolut ingen undtagelse, og det sideløbende med arbejdet med udstillinger, flytning og indretning af arkiver, særarrangementer – og naturligvis aktiviteter i værksteder, atelier, Skoletjeneste og Café, hvor vi alle steder oplever et øget besøgstal.

Der har været en del omtale af Museet i medierne i år, det er jo rigtig godt. En del har baggrund i vores aktiviteter, en anden udspringer af vores usikre fremtidsudsigter. Hvad sker der, når hospitalet flytter til Skejby? Og hvor skal vi finde vores økonomiske grundlag for at drive Museet videre? Omtalen giver naturligt nok anledning til, at vi hver uge får stillet selvsamme spørgsmål mange gange.

Planen for den nye bydel i Risskov med det gamle hospital som omdrejningspunkt er nu offentliggjort. Og naturligvis er der mange, der gør sig tanker om, hvorvidt vi/Museet i bedste fald kunne spille en væsentlig rolle – således også i fremtiden. For hvem skal ellers fortælle om fortiden og om tanker og teorier, der gik forud for opførelsen af dette i Danmark første faglige hospital for psykisk sygdom? Om livet og dagligdagen den gang og til nu? Om udviklingen af psykiatriske behandlinger og alt, hvad det betød for mennesker?

Til en væsentlig del af historien hører vores omfattende kunstsamling. Der findes flotte museer og samlinger af Art Brut i eksempelvis Lausanne og Wien. Kunne Aarhus blive byen i Norden, der i langt højere grad markerede sig med et kunstmuseum baseret på en stor og unik kunstsamling af Art Brut?

Holder vi blikket fast på Europa, så er tendensen, at museer i fremtiden skal spille flere roller, udover at varetage de traditionelle museumsopgaver. Museer skal i endnu større omfang være medspillere i forhold til at løfte et socialt ansvar, det har de været særdeles gode til i Storbritannien. Der skal arbejdes med sociale dimensioner i form af inddragelse af borgere til glæde for den enkelte borger og dennes relationer, for samfundet – og Museet. Dette felt har vi allerede her en lang tradition for at arbejde med.

Det er ikke muligheder eller vilje, der mangler her fra – og den store opbakning og støtte, vi på Museet oplever – fra museumsgæster, lokalsamfundet, byens borgere samt presse og medier bekræfter os i, at vi ikke står alene.

Mia Lejsted

Af Mia Lejsted

Tilbage i 2012 viste Museum Ovaraci en udstilling i tre sale med Jens Jørgen Bojes tegninger, "The Drawings". Det var tegninger, i alt 150 stykker, fremstillet på godt papir, alle i samme format, skabt i sektioner på ca. 40 stk. med hver sin tuschfarve: rød, blå og sepia. Tre rum – tre farver.

Motivet

I tegningerne tog motiverne typisk udgangspunkt i Bojes egen tilværelse; ganske dagligdags gøremål, fascination af andre kunstnere gennem

tiden, genstandes særlige betydning, fordi de har en historie, repræsenterer kvalitet, eller henviser til en tid, der er værd at huske, eller som Boje af forskellige årsager føler sig forbundet med.

Andre indgange til motiver kan være en angstprovokerende situation, et savn, et minde, et pludseligt fund af brugbart materiale, en tur på strøget, en tilfældighed – drifter, passioner, indlæggelse, kvinder ...

Når det kommer til værkerne på lærred eller masonit, er der selvsagt flere muligheder

for kunstneren end med papiret. Muligheder, som naturligvis udnyttes og udforskes af Boje. Han går til yderligheder, eksperimenterer og prøver grænser, som Jorn gjorde det. Ellers giver det jo ingen mening at arbejde med kunsten. Bojes tilgang er det spontane og umiddelbare, det kan være en rest maling, en plade – en handske, et par lange bukser, en gammel recept, som han finder på gaden, som bliver katalysator for et nyt værk – et collage-maleri. Andre gange er det stærkere motivationer, der er behov for.

Udstillingen "The Paintings/ Malerierne" spænder over en længere periode fra slutningen af 80'erne og frem til i dag. Alene det vilkår, at tidsperspektivet strækker sig over hen ved tredive år, giver selvsagt en variation og bredde i udtrykkene. Det er mange år – mange oplevelser, gode såvel som mindre gode og en lang tidslinje, hvor alt det, som livet tildeleler os – eller valg og eksperimenter, vi selv kaster os ud i – naturligvis påvirker det, man producerer som kunstner.

Maleriet

I et af rummene finder man de større lærreder med en mørkere karakter – de er dækket af lag på lag af mørke farver – blandingsfarver. Og så dog ikke helt lukket af de mørkere toner, for ud af det bløde mørke lyser en figur eller et felt i en ren farve, ikke klart afgrænset, snarere halvt opløst eller malet ind i den mørke grundtone.

De mange lag giver en vis dybde og en blødere overflade end de mere stregbetonede malerier, hvor det hvide

lærred skinner igennem, og hvor tekststykker: navne på kendte musikere, kunstnere eller sætninger, er en væsentlig del af motivet. Disse billeder virker flade og "hurtigere" og rummer derfor en god del vildskab som et positivt element i værket – og i øvrigt i kunst som sådan. Men teksten i motivet sætter en ramme for, hvordan vi placerer og tager værket til os – eller hvor bredt, eller omvendt afgrænset, vi skal opfatte værket. Man er tilbøjelig til at sige, en ramme for, "hvordan det skal forstås", men i samme nu kommer

spørgsmålet om et kunstværk overhovedet skal forstås?

Gennembrydning af lærredet

I flere af disse tidlige og mættede værker har Boje skåret en eller flere flænger. Han bryder dermed den "pæne" overflade – og måske betragterens forventninger – med en kropslig fornemmelse af "kniven, der har skåret sig gennem lærredet". Og det giver en ekstra dimension, forstået på den måde, at værket ikke stopper fysisk ved overfladen, det udvides, dels fordi man bliver gjort opmærksom på

værkets tilstedeværelse, at det blot er et lærred med farve på, og derudover tilføres en dimension mere i gennembrydningen, bogstaveligt talt en retning og linje gennem og ud af billedet – til noget bagved? Den kropslige oplevelse af knivens skarphe-
hed kan referere til en periode, hvor Boje skar i sig selv.

Det sorte rum – i os alle?

I udstillingen finder man det sorte rum – bogstaveligt og i overført betydning. I det sorte rum er der plads til grimheden, til dybet og livets sorthed, det banale, trøstes-

løse – det dårlige. Og derfor lever dette rum. Det har sin egen stemning, fordi kanten af livet og tilstande, hvor det gør helvedes ondt, er en del af det.

Boje har arbejdet med modifikationer, de hører også til i det sorte rum. Inspireret af blandt andre Jorn anvender Boje i nogle tilfælde gamle malerier, som han finder forskellige steder – og gerne dem vi kender fra glarmesterbutikkerne. Enkelte maler han over, andre maler han videre på, hvor billederne af det grædende barneansigt med de alt for store tårer

eller hjortene ved søen pludselig bliver mere komplicerede med de nye lag – de “rives over” og de kastes ind i en ny sammenhæng. Det kan, så at sige, blive et slemt sammenstød mellem idyllen og følelsesomklaringen og en barskere virkelighed

Kvinderummet, skrivemaskinen og musikken

Det skrevne ord fylder som tidligere nævnt en del i Bojes liv og dermed i hans værker. Det samme gælder for musikken, herunder bestemte musikere, såsom

Lou Reed og Velvet Underground. Boje har sine klare favoritter inden for musik og litteratur. Derfor finder man naturligvis et rum i udstillingen, der overvejende er dedikeret til skrivemaskinen. Boje begyndte at skrive i midten af firserne – dagbog, og herudover udgav han sit eget tidskrift, *Zeitgeist*, i en længere periode. Han ynder i øvrigt selv at læse gode bøger.

Det samme gælder musikken og markante musikere, der ligesom litteratu-

ren er ren næring for mennesket. Bemalede pladespillere – naturligvis gedigne mærkevarer – er derfor centrale i endnu et rum i Bojes udstilling. Og endelig er der den kvindelige skønhed, eller kvinden som mysterie? To sider af samme sag? Men det fylder i Bojes univers. Derfor indgår kvinden/kvindekroppen i flere af Bojes malerier og malericollager.

Udstillingen kan ses frem til d. 25. 1. 2015

Af Eddie Danielsen

**Den meningsfulde
beskæftigelse**

For Risskov-anstaltens første leder, Harald Selmer, var den væsentligste og mest virkningsfulde terapi den meningsfulde beskæftigelse. For de højere samfundslag var den intellektuelle eller musiske beskæftigelse i højsædet, mens det for middelklassen og almuen var det praktiske og håndværksmæssige, der var i centrum. Fra anstaltens åbning i 1852 etableredes der en række værksteder inden for hospitalets rammer. Sammen med arbejdet i park, landbrug og den daglige husholdning var værkstederne afgørende skridt på vejen tilbage mod samfundet for de helbredelige patienter. Samtidig var beskæftigelsen en altafgørende terapeutisk og stabiliserende rutine i de uheldelige patienters dagligdag. To af de mange funktioner, som naturligt bidrog til hospitalets drift gennem produktion af diverse tryksager, var trykkeri og bogbinderi.

Prøvetryk fortæller historie

Trykkeriet fremstillede materiale, som på forskellig vis indgik i hospitalets forretningsgang, det være sig inventaroversigter, en opgø-

Den gamle trykpresse, fremstillet af I. G. A. Eickhoff, København 1865. Da trykkeriet først åbner i 1880'erne, må vi formode, at maskinen er købt brugt. Trykpressen er beregnet til korrekturtryk og man kan kun trykke en side ad gangen.

relse af ægproduktionen i anstaltens hønsehold, ordensregler – alle tænkelige forhold, som på den ene eller anden måde berørte patienter og personale. Vi kan nævne udformningen af en ansættelseskontrakt fra det tidlige 1900-tal – eller et skema over de mest almindelige psykiatriske diagnoser og de dertil hørende sympto-

mer, muligvis til akut brug for det menige personale, når psykiateren ikke selv var til stede. Et indslag som: “Reglement for Brugen af WC i Frostveir” fra 1902 skal vi heller ikke være foruden. Her får personalet en række praktiske anvisninger: “... Skal Rummet atter bruges, maa Opsynet, forinden Patienten indlades,

overbevise sig om, at Skyllebeholderen ikke er frossen. Frysningen viser sig ved, at Sæder ikke lader sig klappe ned ... Der maa da først fyldes kogende Vand paa Beholderen ...”

Hospitalets bogbinderi

Allerede på en arkitekttegning fra 1866 kan vi lokalisere anstaltens bogbinderværk-

Fra bogbinderværkstedet ser vi på hylden foruden maskinskårne såkaldte "messingfileter" med forskellige mønstre, beregnet til prægning af bogryggen, almindeligvis med bladguld. På mellemste hylde er der til højre en tændstikæske, indbundet som bog. Øverst til venstre står en flaske med snitfarve til brug ved indfarvning af bogens tre snitflader.

sted, placeret i den gamle hovedbygningens afdeling B for rolige mandlige patienter af "Middelklasserne". Værkstedet er dog også "... efter Omstændighederne disponibelt for Afdelingen C" – som bebos af "... Urolige Patienter af de højere og Middelklasserne ...". Senere finder vi bogbinderiet i andre lokaler. Det har altså ca. 20

år mere på bagen end trykkeriet. Af andre værksteder for den meningsfulde beskæftigelse kan vi nævne skomagerværkstedet, og for kvinderne vævestuen, som fra åbningen i 1852 er placeret i et lokale i hovedfløjens stueetage på afdelingen for 2. classes "Fruentimmere". Værkstederne for den

meningsfulde beskæftigelse har med altså gennem årene været spredt over forskellige lokaliteter på hospitalsområdet. Værksted Vest var eksempelvis beliggende i den enetages længe, hvor der tidligere blandt andet var hestestald og sadelmagerværksted. I dag rummer bygningen Museumscafe og bruger-kiosk.

Trykkeriets historie

Ifølge de tilgængelige kilder åbnede hospitalets trykkeri som patientværksted i 1880'erne. Den store korrekturpresse, som findes i Museum Ovartacis udstilling, er af mærket Eickhoff. Den er fremstillet i København i 1865 og er derfor sandsynligvis købt brugt.

Trykkeriet er fra sin begyndelse en del af Værksted Øst, beliggende i den gamle hovedbygningens kælder under Kvindeafdelingen. Her befandt det sig stadig næsten 100 år senere i 1977, da der fremstilledes en fotostatus med dokumentation af alle afdelinger og aktiviteter ved Hospitalets 125 års jubilæum. Sideløbende med det gamle, og langt hen ad vejen teknisk forældede trykkeri med de oprindelige maskiner, finder vi i samme fotostatus fotos fra det moderne offsettrykkeri, der på dette tids-

punkt holder til under loftet i den nordlige af de to lave administrations- og køkkenlænger, som er beliggende foran den gamle hovedbygning. Her er der altså tale om en vis overlapning. Den kan have været begrundet i et hensyn til ældre langtidspatienter, som havde glæde af de daglige rutiner omkring arbejdet i det gamle trykkeri.

Jydske Asyls Aftenlæsning

Ved Hospitalets 50 års jubilæum i 1902 skriver anstaltens leder, overlæge Frederik Hallager i Jubilæumsskriftet: "Jydske Asyl 1852-1902" følgende:

"... Paa Kvindesiden findes endvidere "Jydske Asyls Bogtrykkeri", hvorfra mange af Anstaltens Tryksager udgaar. Her trykkes saaledes "Jydske Asyls Aftenlæsning", der redigeres af en af de yngre Læger, og hvis Indhold leveres af Asyls Patienter og Funktionærer. "Aftenlæsning" begyndte som Maanedsskrift og udkom senere i meget tvangfri Hæfter. Efter en længere Pavse udsender Tidsskriftet nu et Jubilæumsnummer. Det største Arbejde, der er udgaaet fra Trykkeriet, er et Katalog over Asyls videnskabelige Bibliotek, en Bog paa over 70 Sider. Det fortjener at fremhæves med

Brikkernes Plads paa Brædtet

ved Spillets Begyndelse er vist paa Planen.

Naar Spillet paabegyndes borttages Brikken 9, hvorefter det er Opgaven at faa Brikken 10 hen paa Plads hvor Brikkerne 3 og 4 staar, idet de herfor nødvendige Omflytninger foregaar ved at forskyde Brikkerne paa det af Rammen omsluttede Brædt, uden at Brikkerne løftes op fra dette; herved er 1ste Del af Opgaven løst. — 2den Del af Opgaven gaar ud paa at faa Brikken 10 tilbage til sin Plads som ved Spillets Begyndelse, og denne Del af Opgaven vil ofte volde lige saa stor Vanskelighed som 1ste.

Trykkeriet fremstillede mængder af forskelligt materiale, som på forskellig vis indgik i anstaltens daglige gang. Denne tryksag har formodentlig været at finde i patienternes opholdsstue. Den giver en instruktion til et brætspil, som kan minde om en todimensional version af Rubiks terning.

Paaskønnelse, at den unge Dame, der under sit Ophold her som Patient har trykt Kataloget, erklærede sig villig til at opsætte sin Afrejse en Tid, fordi hun først ville have Arbejdet færdigt ...”

Vi finder også beretninger fra andre europæiske anstalter om fremstilling af tryksager som terapeutisk beskæftigelse. I sin rejsebeskrivelse fra 1856: “En med kongeligt stipendium foretaget Reise” omtaler den norske psykiater, Ludvig Dahl, et “Organ”, altså et periodisk tidsskrift, som skrives, trykkes og udgi-

ves på to skotske asyler – de modsvarer fuldstændig “Jydske Asyls Tidende”, som produceres og udkommer på anstalten i Risskov i en årrække fra 1900: “... Hvad der især i mine Øine hæver disse Asyler fremfor de engelske, er, at de ikke udelukkende ere bestemte for en enkelt Classe, men at alle Stænder ere repræsenterede, og at paa denne Maade Asyllivet kan udvikle sig mere organisk, idet Enhver lettere finder sin rette Plads og Virksomhed. Livet i saadanne Anstalter bliver mere mang-

Fluesmækkeren: Et kærligt kaldenavn for en sejlivet lille trykmaskine, som er blevet anvendt i hospitalets trykkeri helt op i 1970'erne. Når man drejer på håndtaget på siden af maskinen, føres to valser op til og hen over tryksværten, hvorefter valserne på tilbagevejen påfører satsen en passende mængde trykfarve. Nu klapper fluesmækkeren sammen, og voila! – Vi har trykt en side.

foldigt, Anstalten faaer flere af de nødvendige Betingelser for ligesom at blive en lille Stat i Staten, der i visse Maader er sig selv nok. Denne Stat mangler da heller ikke sin offentlige Mening, og denne har baade i Dumfries og Edinburgh sit Organ i et ugentlig eller hver 14de Dag udkommende, af en eller anden litterær Patient redigeret Blad, der giver et ganske godt Billede af de Elementer, Meninger og Følelser, som røre sig i denne lille Verden. Lyriske Udbrud syntes at udgjøre Hovedindholdet. Det trykkes

naturligviis i Anstaltens eget Bogtrykkerie ...”

I skrivende stund i 2014 lever Hospitalets trykkeri i bedste velgående, og patienter har stadig deres daglige gang der. Det har altså opretholdt sin ca. 120-årige funktion som et beskæftigelsesterapeutisk tilbud.

Harald Selmers terapi – At både det at læse litteratur som det at mangfoldiggøre den er en af vejene til helbredelse, er stadig gangbar –

*Af Elaine Jackson Møller.
Ansvarlig for Børn&Unge
Atelieret*

Der har været særdeles meget aktivitet her på Børn&Unge Atelieret i de foregående måneder, med omrokering og inddragelse af nogle af vores lokaler. Museets arkiver er blevet flyttet og vi har fået nye naboer. Vi er færdige med indretning af Børn&Unge Atelieret, og den nye justering har vist sig at fungere rigtig godt.

I foråret fik vi, gennem Børnekulturhuset i Aarhus, mulighed for at deltage i projektet "Mange Bække Små", et partnerskab mellem en kulturinstitution og en daginstitution. I samarbejde med den lokale børnehave, SVÅ, udviklede vi et nyt læringstilbud for daginstitutioner med henblik på at kunne tilbyde forløbene til andre daginstitutioner. Med titlen, Vi Ser – Vi hører – Vi Gør, blev der afviklet to forskellige forløb:

Forløb 1: Malerier. Børnene besøgte kunstmuseet, der blev udvalgte nogle malerier, som Museets medarbejdere gik i dialog med børnene om. Senere besøgte børnene B&U atelieret, og her fik de

Fotos fra projektet Mange Bække Små, Vi Ser – Vi hører – Vi gør:

mulighed for selv at eksperimentere med farver og pensler.

Forløb 2: Rummets Arkitektur. Vandring ved hospitalets hovedbygning, op i tårnet og kigge på det oprindelige ur, se hospitalets gamle festsal og kirken. Senere på B&U Atelieret kunne børnene vælge at arbejde videre med et af rummene og lave et lille tableau.

Til efteråret fortsætter Børn&Unge Atelieret samarbejdet med børnehaven SVÅ. Vi skal deltage i børnehavens efterårsprojekt, kunst og naturfænomener, her skal vi inddrage parken og det lokale område.

Vi er spændte på, hvilken betydning den ny skolereform har på vores forløb. Lige nu kan vi mærke, at lærerne er mere fokuseret på deres skole, men vi forventer, som også den ny reform har

lagt op til, at skolerne skal inddrage kulturinstitutioner og bruge os som en del af det uformelle læringsrum. Igennem Skoletjenestens Netværk er der blevet etableret en studiegruppe, som jeg skal deltage i og, sammen med andre kulturinstitutioner, i fællesskab lave en plan/strategi for, hvordan et samarbejde/partnerskab med en eller flere skoler kan etableres. Samtidig har vi en bred målgruppe, med besøg af ungdomsskoler, special-

skoler, herunder skolen på børne- og ungdomspsykiatrisk center, privatskoler og daginstitutioner.

Som noget nyt skal Børn&Unge Atelieret arbejde ud af huset. Vi skal være med til et kunstprojekt i Børnehuset Elmehøj. Vores workshop skal være eksperimenterende kunst og indeholde bl.a. vores "specielle varemærke": action-painting. Vi glæder os til denne nye udvidelse af vores aktiviteter.

Børn&Unge Atelieret er meget afhængigt af fonde og andre bidragydere. Derfor var det med stor glæde, at vi for nylig fik et bidrag fra **Ole Kirk Fonden**. Dette bidrag er med til at gøre, at vi kan fortsætte med vores unikke projekt for skoleelever med rundvisning på Museet og workshops på Børn&Unge Atelieret som et kontinuerligt forløb over hele skoleåret.

To vellykkede foredrag i den gamle festsal

Af Mia Lejsted

To store og verdenskendte kunstnere, en topengageret og inspirerende foredragsholder og en særlig stemning i den smukke gamle festsal i hospitalets hovedbygning – det var hovedingredienserne i to vellykkede foredragsaftener i oktober.

Kunsthistoriker mag.art. et cand.mag. Signe Jacobsen havde stillet sig frit til rådighed for Museum Ovartaci i denne anledning, hun holdt foredragene uden vederlag, så indtægter kunne gå ubeskåret til Museet. Signe

Jacobsen har tidligere været museumsinspektør på Vejle Kunstmuseum, i dag er hun en efterspurgt freelance foredragsholder.

Vincent Van Gogh (1853 – 1890) og Edvard Munch (1863 – 1944) – to store

kunstnere der på forskellig vis og med forskellige forudsætninger kæmpede sig til deres eget dybt originale udtryk. Begge stiftede de bekendtskab med impressionismen – Van Gogh var herudover fascineret af

japanske træsnit, og Munch lod sig inspirere af naturalismen. Noget andet havde de tilfælles – begge var karakteriseret af en stærk personlighed, og begge kæmpede de med sindets og sjælens kvaler. Van Gogh var et meget følsomt menneske, og de sidste år af hans korte liv var han plaget af sindssyge – Munch kæmpede med angst og kvaler i forhold til kvinder og kærlighedslivet.

Og begge efterlod de fantastiske kunstværker til eftertiden.

SE – LYT – DEL

Har du oplevet, at en personlig sorg får dig til at skabe? Præst Peter Danielsen fortæller om sit teologiske syn på sorg og skabelse og om, hvordan hans baggrund med en psykisk lidelse og deraf en stor livssorg, hvor han næsten mistede sig selv, blev afsættet for at skabe. Peter Danielsen skabte et kopi-band, der fortolker Leonard Cohen-sange. Dette bragte ham ud af sorgen og videre med livet.

Kunstner Faranak Sohi's værk

Sorg og kunstnerisk skabelse

“Sorgens farver” handler om døden, om at miste og om at sidde tilbage med dyb sorg. Jo flere farverige minder vi har om den afdøde, des dybere er vores sorg. Om et af Faranak Sohis kunstværker: – Dropposens forskellige farver symboliserer de farverige minder, som vi har om den afdøde person. Farverne drypper ned og blander sig efterhånden mere og mere til en intens og dyb sort farve, der symboliserer graden af vores dybe sorg.

Værket har været udstillet i det tidligere Odder Sygehus på en af operationsstuerne.

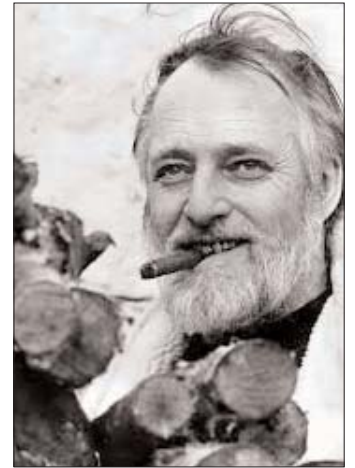
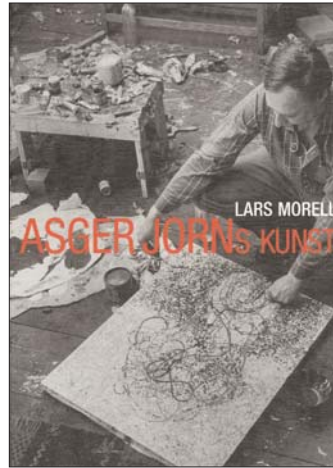
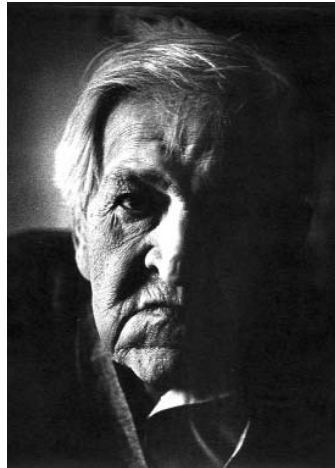
Digter Nana Rømer Dorph-Petersen tager udgangspunkt i sin digtsamling “I lyset af dig”, hvor hun bruger sorgprocessen efter at have mistet sin mand til at skabe denne digtsamling. Sørn Strand-Jensen skabte to lerskulpturer, begge af et hjerte, mens han var indlagt

på AUH, Risskov. Det ene forestiller et hjertekammer, et billede på hans families dybe sorg.

Sørn oplevede en forløsning af sorgen gennem arbejdet med skulpturen.

Tid og sted: Søndag d. 16. november, kl. 14-16. Festsalen på 1. etage i hospitalets gamle hovedbygning, indgang nr. 67.

To særdeles velbesøgte foredrag – hvordan Asger Jorn mødte Overtaci og meget mere om Jorns kunst i en ny bog ...

Vi fortæller i vores rundvisninger ofte den gode historie om, at Asger Jorn på et tidspunkt møder Overtaci, og Jorn foreslår Overtaci, at han skal tage med ham til Paris – så vil han gøre Overtaci både rig og berømt. Overtaci kommer som bekendt aldrig til Paris. Og omstændighederne omkring dette møde – hvornår og hvordan det skulle være kommet i stand – har vi været temmelig usikre på.

I april 2014 udkom en ny stor, flot og gennearbejdet bog om Jorns kunst, skrevet af idéhistoriker og forfatter Lars Morell. I denne bog gør Morell rede for baggrunden for mødet mellem de to kunstnere. Hvad bragte Jorn til Aarhus og Risskov og Risskov i 1952?

Vi har i foråret og senest i oktober afholdt to velbesøgte foredragseftermiddage, hvor Morell levende og vel-

oplagt har fortalt om Jorns kunst – hans liv og færden. Senest flyttede vi foredraget til den gamle festsal, men også her ramte vi godt og vel loftet for hvor mange, vi kunne og måtte samle i rummene. Efter foredraget fortsatte Morell i Museets aktuelle særudstilling The Paintings af kunstneren Jens Jørgen Boje. Vi tager den store interesse som et godt tegn og pusler allerede nu med tanken om at gentage succe-

sen i begyndelsen af det nye år.

Indtil da kan vi varmt anbefale den omtalte bog, som kan købes i museets butik til kr. 399,-

286 sider

Aarhus Universitetsforlag og forfatteren 2014

MUSEETS VENNER – MEDLEMSFORDELE OG TILMELDING

Som medlem af Museets Venner støtter du Museets arbejde samtidig med, at du får en række medlemsfordele.

– Dit medlemskort giver fri adgang hele året og ret til at medtage en voksen ledsager (børn til og med 15 år har gratis adgang)

- Du får magasinet Helikopter tilsendt med artikler og omtale af arrangementer
- Du får 10% rabat på køb af bøger, postkort og plakater Museumsbutikken
- Du modtager invitation til arrangementer og ferier

Medlemskab enkeltperson kr. 200,-
Medlemskab pensionister og unge under uddannelse kr. 150,-
Virksomheder og institutioner kr. 1200,-

Du kan tilmelde dig ved at sende et brev med navn,

adresse eller evt. en e-mail til museum@ovartaci.dk, eller skrive til:

Museum Overtaci,
Århus Universitetshospital,
Skovagervej 2,
8240 Risskov,

Mærk venligst brev eller e-mail: "Vennekreds"